

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.01.2019
RT I, 12.06.2018, 3

Välja kuulutanud
Vabariigi President
07.06.2018 otsus nr 267

Töötervishoiu ja tööohutuse seaduse ning kollektiivlepingu seaduse muutmise seadus

Vastu võetud 30.05.2018

§ 1. Töötervishoiu ja tööohutuse seaduse muutmine

Töötervishoiu ja tööohutuse seaduses tehakse järgmised muudatused:

- 1) paragrahvi 1 lõikest 1 jäetakse välja tekstiosa „, vaidemenetluse korra“;
- 2) paragrahvi 1 lõikes 2 asendatakse sõna „Kaitsepolitsei ameti“ sõnaga „julgeolekuasutuste“;
- 3) paragrahvi 2 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;
- 4) paragrahvi 3 lõikes 2 asendatakse sõna „psühholoogilised“ sõnaga „psühhosotsiaalsed“;
- 5) paragrahvi 3 lõike 3 teine lause tunnistatakse kehtetuks;
- 6) paragrahvi 4 lõike 4 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
„Ohumärguannete kasutamise nõuded kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.“;
- 7) paragrahvi 4 lõike 4² esimene ja teine lause muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:
„Kui töökohas on ohualad, kus töö laadi tõttu esineb õnnetuse või tervisekahjustuse oht, tuleb need alad märgistada ning rakendada abinõusid, et sinna ei pääseks asjakohase juhendamise ja väljaõppeta töötajad ega teised isikud. Kui ohualasse sisenemine on vajalik, võib seda teha ainult asjakohase juhendamise ja väljaõppe saanud töötaja juuresolekul.“;
- 8) paragrahvi 5 lõike 3 sissejuhatavas lauseosas asendatakse tekstiosa „on projekteeritud ja valmistatud nii, et“ sõnadega „vastab järgmistele tingimustele“;
- 9) paragrahvi 5 lõike 3 punktid 4 ja 5 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:
„4) täidetud on elektri-, tule- ning plahvatusohutusnõuded;
5) on välditud juhukäivitus ning vajaduse korral on võimalik töövahend või selle osa kohe seisata, energiavarustus katkestada ja ohtlik leke tõkestada.“;
- 10) paragrahvi 6 lõike 1 punktis 3 asendatakse tekstiosa „kukkumis- ja elektrilöögioht“ tekstiosaga „kukkumis-, elektrilöögi- ja plahvatusoht“;
- 11) paragrahv 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 9. Füsioloogilised ohutegurid

(1) Füsioloogilised ohutegurid on füüsilise töö raskus, sama tüüpi liigutuste kordumine ja üleväsimust põhjustavad sundasendid ja -liigutused töös ning muud samalaadsed tegurid, mis võivad aja jooksul põhjustada tervisekahjustusi.

(2) Töötaja füüsilise ülekoormuse vältimiseks peab tööandja kohandama töö töötajale võimalikult sobivaks ja võimaldama töötajale tööpäeva või töövahetuse jooksul tööaja hulka arvatavaid vaheaegu. Töökoha

kujundamisel ja töö korraldamisel tuleb arvestada töötaja kehalisi, vaimseid, soolisi ja ealisi iseärasusi ning tema töövõime muutumist tööpäeva või vahetuse jooksul.

(3) Raskuste käsitsi teisaldamise töötervishoiu ja tööohutuse nõuded kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.”;

12)seadust täiendatakse §-ga 9¹järgmises sõnastuses:

„§ 9¹. Psühhosotsiaalsed ohutegurid

(1) Psühhosotsiaalsed ohutegurid on õnnetus- või vägivallaohuga töö, ebavõrdne kohtlemine, kiusamine ja ahistamine tööl, töötaja võimetele mittevastav töö, pikaajaline töötamine üksinda ja monotoonne töö ning muud juhtimise, töökorralduse ja töökeskkonnaga seotud tegurid, mis võivad mõjutada töötaja vaimset või füüsilist tervist, sealhulgas põhjustada tööstressi.

(2) Tööandja peab psühhosotsiaalsest ohutegurist tuleneva tervisekahjustuse ennetamiseks rakendama abinõusid, sealhulgas kohandama töökorralduse ja töökohta töötajale sobivaks, optimeerima töötaja töökoormust, võimaldama töötajale tööpäeva või töövahetuse jooksul töötaja hulka arvatavaid vaheaegu ning parandama ettevõtte psühhosotsiaalset töökeskkonda.”;

13)paragrahvi 10¹lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Tööandja rakendab abinõusid alaealise töötaja terviseriskide vältimiseks käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 3 nimetatud riskianalüüsi tulemuste alusel. Alaealise töötaja riske tuleb hinnata enne alaealise tööle asumist ja juhul, kui töötingimustes on toimunud oluline muudatus. Riskide hindamisel pööratakse tähelepanu järgmistele seikadele:

- 1) tööruumi ja -koha kujundus ja sisustus;
- 2) töökeskkonna ohutegurite mõju alaealise töötaja tervisele;
- 3) töövahendite ja nende kasutamise sobivus alaealisele töötajale;
- 4) töökorralduse sobivus alaealisele töötajale;
- 5) alaealise töötaja juhendamine ja väljaõpe.”;

14)paragrahvi 11 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Tööandja tagab tööriietust kandvatele töötajatele riietusruumi, välitöödel töötavatele töötajatele riidekuivatusruumi ja soojaku või muu samaväärse koha.”;

15)paragrahvi 11 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(6) Tööandja tagab, et olmeruume hoitakse puhtana.”;

16)paragrahvi 12 lõike 5 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Selleks konsulteerib tööandja eelnevalt töötajatega või töökeskkonnavoliniku ja muu töötajate esindajaga kõigis küsimustes, mis puudutavad töökeskkonna parandamise abinõude kavandamist, tervisekontrolli korraldamist, esmaabi andmise, päästetööde tegemise ja töötajate evakueerimise eest vastutavate töötajate määramist, töötervishoiu- ja tööohutusosalase juhendamise ja väljaõppe kavandamist ja korraldamist ning uue tehnoloogia ja töövahendite valikut ja rakendamist.”;

17)paragrahvi 13 lõike 1 punktis 5¹asendatakse sõnad „erijuhendamise või eriväljaõppe” sõnadega „juhendamise ja väljaõppe”;

18)paragrahvi 13 lõike 1 punktis 6 asendatakse tekstiosa „töökeskkonnavolinike, töökeskkonnanõukogu liikmete ja töötajate usaldusisikute kaudu” tekstiosaga „, töökeskkonnanõukogu, töökeskkonnavolinikke ja teisi töötajate esindajaid”;

19)paragrahvi 13 lõike 1 punkt 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7) korraldama töötaja tervisekontrolli;”;

20)paragrahvi 13 lõike 1 punkt 7¹tunnistatakse kehtetuks;

21)paragrahvi 13 lõike 1 punkt 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„8) tagama töötajale esmaabi ja esmaabivahendite kättesaadavuse töökohal;”;

22)paragrahvi 13 lõike 1 punkt 9 tunnistatakse kehtetuks;

23)paragrahvi 13 lõike 1 punktid 12–14 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„12) kontrollima töötervishoiu ja tööohutuse nõuete täitmist;

- 13) korraldama töötaja juhendamise ja väljaõppe;
14) koostama ohutusjuhendi tehtava töö ja kasutatava töövahendi kohta;”;

24)paragrahvi 13 lõike 1 punkt 17 tunnistatakse kehtetuks;

25)paragrahvi 13 lõike 1 punktid 18 ja 19 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„18) tegema Tööinspeksiooni ettekirjutuse teatavaks töötajatele, töökeskkonnaspetsialistile, töökeskkonnanõukogule, töökeskkonnavolinikele ja teistele töötajate esindajatele;
19) täitma Tööinspeksiooni ettekirjutuse tähtpäevaks ja teavitama selle täitmisest Tööinspeksiooni kliendiportaali kaudu või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.”;

26)seadust täiendatakse §-dega 13¹–13³järgmises sõnastuses:

„§ 13¹. Tervisekontroll

(1) Tööandja korraldab tervisekontrolli töötajale, kelle tervist võib töökeskkonna riskide hindamise tulemusel mõjutada järgmine töökeskkonna ohutegur või töö laad:

- 1) müra;
- 2) vibratsioon;
- 3) elektromagnetväljad;
- 4) tehnilik optiline kiirgus;
- 5) ioniseeriv kiirgus;
- 6) ohtlikud kemikaalid ja neid sisaldavad materjalid, sealhulgas kantserogeenid ja mutageenid;
- 7) bioloogilised ohutegurid;
- 8) kuvariga töö;
- 9) raskuste käsitsi teisaldamine;
- 10) töö pidevas sundasendis, sealhulgas istuvas või seisvas asendis;
- 11) muu ohutegur või töö laad.

(2) Sõltumata riskide hindamise tulemustest korraldab tööandja tervisekontrolli oötöötajale ja töötajale, kes puutub kokku plii ja selle ühenditega ning asbestitolmuga.

(3) Töötaja tervisekontrolli teeb töötervishoiuarst, kaasates vajaduse korral teisi spetsialiste.

(4) Tööandja korraldab töötaja tervisekontrolli nelja kuu jooksul töötaja tööle asumisest arvates.

(5) Tööandja korraldab töötaja tervisekontrolli enne bioloogiliste ohutegurite, kantserogeenide, mutageenide, plii ja selle ühendite ning asbestitolmuga kokkupuute algust ja oötöötaja tervisekontrolli enne oötööle asumist.

(6) Tööandja korraldab lisaks käesoleva paragrahvi lõigetes 4 ja 5 nimetatud ajale töötaja tervisekontrolli töötervishoiuarsti määratud ajavahemiku järel, kuid vähemalt üks kord kolme aasta jooksul ning alaealise töötaja puhul vähemalt üks kord aastas.

(7) Tööandja kannab tervisekontrolliga seotud kulud. Tervisekontroll tehakse tööajal ja töötajale makstakse sellel ajal keskmist tööpäevatasu.

(8) Töötajate tervisekontrolli korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

(9) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud töökeskkonna ohuteguri või töö laadi põhise tervisekontrolli täpsustavad nõuded võib kehtestada Vabariigi Valitsus määrusega.

(10) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 9 nimetatud töö laadi põhise tervisekontrolli täpsustavad nõuded kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

§ 13². Esmaabi

(1) Tööandja peab esmaabi andmiseks:

- 1) määrama töötajate hulgast vähemalt ühe esmaabiandja, võttes arvesse töötajate arvu, tervisekahjustuste esinemise sagedust, ettevõtte piirkondlikku jagunemist ja tegevuse iseloomu;
- 2) võimaldama esmaabiandjal täita oma ülesandeid tööajal;
- 3) korraldama esmaabiandjale omal kulul ja tööajal koolituse ühe kuu jooksul arvates tema määramisest ja täienduskoolituse iga kolme aasta järel, makstes esmaabiandjale koolituse ja täienduskoolituse ajal keskmist tööpäevatasu;
- 4) paigutama nähtavale kohale esmaabi andmise juhised, hädaabinumbri 112 ning esmaabiandja nime ja telefoninumbri;

- 5) tagama töötajatele esmaabivahendite kättesaadavuse, juurdepääsetavuse ja märgistuse vastavalt käesoleva seaduse § 4 lõikes 4 sätestatud nõuetele, sealhulgas tööülesannete täitmiseks kasutatavates autodes, traktorites, liikur- ja eritöömasinates;
- 6) tagama esmaabiruumi või selleks kohandatava ruumi, millel on märgistus vastavalt käesoleva seaduse § 4 lõikele 4 ning millele pääseb ligi kanderaamiga, kui see on vajalik töötajate arvu, ettevõtte tegevuse iseloomu või tervisekahjustuste esinemise sageduse tõttu;
- 7) tagama tervisekahjustusega töötaja toimetamise vastavalt arsti korraldusele tervishoiuasutusse või koju.

(2) Esmaabiandjale ei pea koolitust korraldama, kui esmaabiandja igapäevane töö eeldab erakorralise meditsiini, anestezioloogia, intensiivravi või kiirabi teenuse osutamist.

(3) Esmaabiandja täidab järgmisi ülesandeid:

- 1) annab tervisekahjustuse korral esmaabi töötajale ja käesoleva seaduse § 1 lõikes 3 nimetatud isikule;
- 2) kutsub kiirabi;
- 3) kontrollib regulaarselt esmaabivahendite olemasolu ja vastavust ettevõtte vajadustele.

(4) Esmaabiandja koolituse ja täienduskoolituse viib läbi täienduskoolitusasutuse pidaja vastavalt täiskasvanute koolituse seaduse nõuetele.

(5) Esmaabiandja koolituse ja täienduskoolituse korra täienduskoolitusasutuses kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

§ 13³. Juhendamine ja väljaõpe

(1) Tööandja juhendab töötajat enne tööle asumist. Juhendamise käigus tehakse eelkõige teatavaks:

- 1) ettevõtte töötervishoiu ja tööohutuse nõuded ning töökeskkonnavoliniku ja töökeskkonnaspetsialisti kontaktandmed;
- 2) töökeskkonna riskide hindamise tulemused, sealhulgas töötaja töökeskkonna ohutegurid, terviseriskid ja tervisekahjustuste vältimiseks rakendatavad abinõud;
- 3) tehtava töö ja kasutatava töövahendi ohutusnõuded;
- 4) ergonoomiliselt õiged tööasendid ja -võtted;
- 5) ühis- ja isikukaitsevahendite kasutamine;
- 6) tegutsemine tervisekahjustuse korral, sealhulgas esmaabi andmise juhised, esmaabivahendite kasutamine ja nende asukoht, hädaabinumber 112 ning esmaabiandja kontaktandmed;
- 7) elektri- ja tuleohutusnõuded;
- 8) õnnetusohu ja õnnetusjuhtumi korral käitumise juhised, töökohal kasutatavad ohumärguanded, evakuatsioonipäasude ja -teede ning tulekustutusvahendite asukohad;
- 9) keskkonna saastamisest hoidumise juhised.

(2) Tööandja korraldab töötajale töökohal väljaõppe ohutute töövõtete omandamiseks, võttes muu hulgas arvesse töötaja töö eripära ja ohtlikkust.

(3) Tööandja peab töötaja juhendamist ja väljaõpet vajalikus osas ja mahus kordama, kui:

- 1) muutub ettevõtte töötervishoiu ja tööohutuse korraldus;
- 2) muutuvad töötaja tööülesanded või tööandja annab töötaja kasutusse uue töövahendi või tehnoloogia;
- 3) töötaja on pikka aega töölt eemal viibinud;
- 4) töötaja rikkus tööohutuse nõudeid ja see põhjustas või oleks võinud põhjustada õnnetusjuhtumi, sealhulgas tööõnnetuse;
- 5) töötaja, tööandja või Tööinspeksioon peab seda vajalikuks.

(4) Tööandja lubab töötaja tööle, kui ta on veendunud, et töötaja tunneb ettevõtte töötervishoiu ja tööohutuse korraldust ning oskab ohutuid töövõtteid praktiliselt rakendada.

(5) Tööandja registreerib juhendamise ja väljaõppe toimumise kuupäeva ja sisu kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis. Töötaja kinnitab juhendamist ja väljaõpet kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.”;

27)paragrahvi 14 lõike 1 punkt 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7) täitma töötaja, töökeskkonnaspetsialisti, töökeskkonnavoliniku, töötervishoiuarsti ja Tööinspeksiooni töötervishoiu- ja tööohutusala juhiseid;”;

28)paragrahvi 14 lõike 5 punktis 2 ja § 17 lõike 6 punktis 2 asendatakse sõna „tööinspektori” sõnaga „Tööinspeksiooni”;

29)paragrahvi 14 lõike 5 punktis 7 asendatakse tekstiosa „, töötajate usaldusisiku ja tegevuskohajärgse tööinspektori” sõnadega „ja teiste töötajate esindajate ning Tööinspeksiooni”;

30)seadust täiendatakse §-ga 14¹ järgmises sõnastuses:

„§ 14¹. Leppetrahv töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest

(1) Tööandja ja töötaja töölepingu seaduse tähenduses võivad kokku leppida leppetrahvi töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest võlaõigusseaduses sätestatud tingimustel ja korras.

(2) Leppetrahvis lepitakse kokku juhul, kui tööandja on töötajat eelnevalt juhendanud ja välja õpetanud vastavalt käesoleva seaduse §-s 13³ sätestatule.

(3) Leppetrahvi kokkulepe sõlmitakse kirjalikult.

(4) Leppetrahvi kokkuleppes määratakse kindlaks nii töötaja kui ka tööandja tegevused, mida saab käsitada töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumisena ja mis võivad kaasa tuua ohu töötaja tervisele.

(5) Töötaja töötervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest kokku lepitav leppetrahv ei tohi ületada töötaja ühe kuu keskmist töötasu, mis arvutatakse töötaja keskmise tööpäevatasu alusel.”;

31)paragrahvi 16 lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Töökeskkonnaspetsialist on töökeskkonnaalaste teadmiste ja oskustega töötaja, keda tööandja on volitanud ettevõttes täitma töötervishoiu- ja tööohutuslaseid kohustusi.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud töötaja puudumisel peab tööandja kasutama pädevat ettevõttevälist spetsialisti.”;

32)paragrahvi 16 lõikes 6 asendatakse tekstiosa „töötajatega ning töökeskkonnavoliniku, töökeskkonnanõukogu, töötajate usaldusisiku ja” tekstiosaga „töötajate, töökeskkonnanõukogu liikmete, töökeskkonnavolinike ja teiste töötajate esindajatega ning”;

33)paragrahvi 16 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(9) Tööandja võib ise täita töökeskkonnaspetsialisti kohustusi, kui tal on töökeskkonnaalased teadmised ja oskused.”;

34)paragrahvi 16 lõikes 10, § 22 lõiget 3 ja 4 ning § 23 lõiget 6 ja 7 asendatakse sõnad „Tööinspektsiooni kohalik asutus” sõnaga „Tööinspektsioon” vastavas käändes;

35)paragrahvi 16¹ täiendatakse lõigetega 5–7 järgmises sõnastuses:

„(5) Andmekogus töödeldakse järgmisi andmeid:

- 1) andmekogu kasutajate andmed, sealhulgas isikukood, nimi, sugu, kontaktandmed;
- 2) ettevõttega seotud töötajate, ametite, töö laadide, tööruumide ja töövahendite andmed;
- 3) töökeskkonna riskide andmed;
- 4) töökeskkonnaalaste tegevuste andmed;
- 5) isikukaitsevahendite andmed.

(6) Andmekogusse kantavate andmete koosseis ja andmeandjad sätestatakse andmekogu pidamise põhimääruses.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud andmeid säilitatakse andmekogus, kuni ettevõtte andmed kustutab või mitte kauem kui kaks aastat ettevõtte likvideerimisest arvates.”;

36)paragrahvi 17 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Tööandja korraldab töökeskkonnavolinike valimisteks ettevõtte, ettevõtte struktuuriüksuse või vahetuse töötajate koosoleku, milles on töötajatel võimalik osaleda kas otse või lihtkirjalikult volitatud isiku kaudu. Valimised loetakse toimunuks, kui neis on osalenud vähemalt 50 protsenti ettevõtte, ettevõtte struktuuriüksuse või vahetuse töötajatest. Valimiste kord sätestatakse kollektiivlepingus või muus tööandja ja töötajate vahelises kirjalikus kokkuleppes. Tööandja teeb valitud töökeskkonnavolinike nimed ja ametid Tööinspektsioonile teatavaks Tööinspektsiooni kliendiportaali kaudu või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis kümne päeva jooksul valimistest arvates.”;

37)paragrahvi 17 lõiget 5 täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:

„6) jälgida, et töötajad oleksid läbinud tervisekontrolli.”;

38)paragrahvi 17 lõike 6 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) pöörduda Tööinspektsiooni;”;

39)paragrahvi 17 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(8) Tööandja võimaldab töökeskkonnavolinikul täita oma kohustusi tööajal. Töökeskkonnavolinikule makstakse sellel ajal keskmist tööpäevatasu.”;

40)paragrahvi 18 lõiget 2 ja 3 asendatakse arv „50” arvuga „150”;

41)paragrahvi 18 lõiked 5¹, 10 ja 11 tunnistatakse kehtetuks;

42)seadust täiendatakse §-ga 18¹ järgmises sõnastuses:

„§ 18¹. Töökeskkonnavoliniku ja töökeskkonnanõukogu liikme koolitus ja täienduskoolitus

(1) Tööandja korraldab töökeskkonnavolinikule ja töökeskkonnanõukogu liikmele tema kohustuste täitmiseks vajaliku koolituse kahe kuu jooksul tema valimisest arvates.

(2) Tööandja korraldab töökeskkonnavolinikule ja töökeskkonnanõukogu liikmele täienduskoolituse, kui töökeskkonnas on uued ohutegurid või terviseriskid, kui töötervishoidu ja tööohutust reguleerivates õigusaktides on toimunud olulisi muudatusi või kui töökeskkonnavolinik, töökeskkonnanõukogu liige, tööandja või Tööinspeksioon peab seda vajalikuks.

(3) Koolituse ja täienduskoolituse viib läbi täienduskoolitusasutuse pidaja vastavalt täiskasvanute koolituse seaduse nõuetele. Kui täienduskoolituse vajadus tuleneb uutest töökeskkonna ohuteguritest või terviseriskidest, võib täienduskoolituse läbi viia tööandja, kui tal on selleks vajalikud teadmised ja oskused.

(4) Tööandja korraldab koolituse ja täienduskoolituse omal kulul ja tööajal. Koolituse ja täienduskoolituse ajal makstakse töökeskkonnavolinikule ja töökeskkonnanõukogu liikmele keskmist tööpäevatasu.

(5) Koolituse ja täienduskoolituse korra täienduskoolitusasutuses kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.”;

43)paragrahvi 24 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Tööandja uurib kõiki tööõnnetusi ja kutsehaigestumisi. Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimise eesmärk on välja selgitada tööõnnetuse ja kutsehaigestumise asjaolud ja põhjused ning kindlaks määrata abinõud samalaadse juhtumi kordumise vältimiseks. Uurimises osaleb hääleõigusega töökeskkonnavolinik, tema puudumisel muu töötajate esindaja. Kui tööandjal puuduvad vajalikud teadmised, peab ta uurimisse kaasama pädeva eksperdi.

(2) Kui tööõnnetus on toimunud füüsilisest isikust ettevõtjaga käesoleva seaduse § 12 lõikes 8 sätestatud olukorras, teeb kõik käesolevas peatükis sätestatud tööõnnetusega seotud toimingud töid korraldav ettevõtja.

(3) Tööandja registreerib kõik tööõnnetused ja kutsehaigestumised ning teeb sellekohased andmed, sealhulgas uurimise tulemused, teatavaks kannatanule, töökeskkonnaspetsialistile, töökeskkonnanõukogule, töökeskkonnavolinikule ja teistele töötajate esindajatele.

(4) Tööandja koostab kutsehaigestumise uurimise tulemuste kohta raporti. Tööõnnetuse uurimise tulemuste kohta tuleb raport koostada juhul, kui tööõnnetuse tagajärg on ajutine töövõimetus, raske kehavigastus või surm. Tööandja esitab raporti kannatanule või tema huvide kaitsjale ja Tööinspeksioonile.

(5) Tööinspeksioon uurib vajaduse korral tööõnnetusi ja kutsehaigestumisi.

(6) Tööinspeksioon ei uuri tööõnnetust, millega seoses toimub kriminaalmenetlus.

(7) Pärast kriminaalmenetluse lõpetamist uurib Tööinspeksioon surmaga lõppenud tööõnnetusi, raske tervisekahjustusega lõppenud tööõnnetusi, mille puhul alustati kriminaalmenetlust töötervishoiu ja tööohutuse nõuete eiramise tõttu, ja vajaduse korral tööõnnetusi, mille puhul alustati kriminaalmenetlust ettevaatamatusest töötervishoiu ja tööohutuse nõuete eiramise tõttu.

(8) Tööinspeksioonil on õigus nõuda tööandjalt täiendavat uurimist ja tööõnnetuse või kutsehaigestumise raporti muutmist juhul, kui ta tuvastab, et uurimist ei ole tehtud või raport ei ole koostatud nõuetekohaselt.

(9) Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimise andmeid säilitatakse 55 aastat.

(10) Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise registreerimise, teatamise ja uurimise korra kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.”;

44)paragrahvi 24¹ lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

45)paragrahvi 24¹ täiendatakse lõigetega 6–8 järgmises sõnastuses:

„(6) Andmekogus töödeldakse järgmisi andmeid:

- 1) tööandja üldandmed;
- 2) riikliku järelevalve andmed;
- 3) tööõnnetuse, kutsehaigestumise ja tööst põhjustatud haigestumise andmed;
- 4) taotletud nõusolekute andmed;
- 5) tööandja teatiste andmed;
- 6) töövaidlusasjade andmed.

(7) Andmekogusse kantavate andmete koosseis ja andmeandjad sätestatakse andmekogu pidamise põhimääruses.

(8) Andmeid säilitatakse arvates nende andmekogusse kandmisest järgmiselt:

- 1) taotletud nõusoleku andmeid viis aastat;
- 2) riikliku järelevalve, tööandja teatise ning tööst põhjustatud haigestumise andmeid kümme aastat;
- 3) tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimise andmeid 55 aastat;
- 4) töövaidluse andmeid töövaidluse lahendamise seaduse §-s 11 sätestatud tingimustel ja korras, kuid mitte kauem kui viis aastat;
- 5) töövaidluskomisjoni jõustunud otsust ja kompromissi kinnitamise määrust kümme aastat.”;

46)paragrahvi 25 lõike 5 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) uurima vajaduse korral tööõnnetusi ja kutsehaigestumisi.”;

47)paragrahvi 25 lõike 5 punktist 3 jäetakse välja tekstiosa „, kui tööandjalt on laekunud käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktis 17 nimetatud teatis”;

48)paragrahvi 26 teksti täiendatakse pärast sõna „erimeetmeid” tekstiosaga „ja § 78¹ punktis 12 sätestatud erivahendit”;

49)seaduse 7¹. peatüki tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 27¹. Töökohale kehtestatud tervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumine

(1) Käesoleva seaduse § 4 lõigetega 2, 3 ja 4¹–4⁴ ning lõigete 3¹, 4, 4⁵ ja 5 alusel töökohale kehtestatud tervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest tööandja poolt, kui sellega kaasnes oht töötaja tervisele või elule, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.

§ 27². Töövahendile kehtestatud tervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumine

(1) Käesoleva seaduse § 5 lõigetega 2 ja 3 ning lõike 4 alusel töövahendile kehtestatud tervishoiu ja tööohutuse nõuete rikkumise eest tööandja poolt, kui sellega kaasnes oht töötaja tervisele või elule, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.

§ 27³. Füüsilikest, keemilikest, bioloogilikest, füsioloogilikest ja psühhosotsiaalsetest ohuteguritest mõjutatud töökeskkonnale kehtestatud nõuete rikkumine

(1) Füüsilikest, keemilikest, bioloogilikest, füsioloogilikest või psühhosotsiaalsetest ohuteguritest mõjutatud töökeskkonnale kehtestatud nõuete rikkumise eest tööandja poolt, kui sellega kaasnes oht töötaja tervisele või elule, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.

§ 27⁴. Töötaja juhendamise ja väljaõppe korraldamata jätmine

(1) Töötaja juhendamise või väljaõppe korraldamata jätmise eest tööandja poolt, kui sellega kaasnes oht töötaja tervisele või elule, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.

§ 27⁵. Tööõnnetuse ja kutsehaigestumise uurimata jätmine

(1) Tööõnnetuse või kutsehaigestumise uurimata jätmise või kirjaliku raporti koostamata jätmise eest tööandja poolt vastavalt käesoleva seaduse §-le 24 – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.

§ 27⁶. Menetlus

Käesoleva seaduse §-des 27¹–27⁵ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Tööinspeksioon.”.

§ 2. Kollektiivlepingu seaduse muutmine

Kollektiivlepingu seaduse § 4¹ tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Sõlmitud kollektiivlepingud registreeritakse kollektiivlepingute andmekogus. Andmekogu peetakse kehtivate kollektiivlepingute säilitamise eesmärgil, kollektiivlepingu pooltele nende kättesaadavaks tegemiseks, statistiliste andmete saamiseks ning käesoleva seaduse § 6 lõike 1 punktides 1 ja 3 määratud tingimuste osas tööandjate ühingu või liidu ja töötajate ühingu või liidu ning tööandjate keskliidu ja töötajate keskliidu vahel sõlmitud ja poolte kokkuleppel laiendatud kollektiivlepingu tingimuste avaldamiseks.

(2) Andmekogu põhimääruse kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.

(3) Kollektiivlepingute andmekogu põhimääruses sätestatakse:

- 1) volitatud töötaja;
- 2) vastutava ja volitatud töötaja ülesanded;
- 3) kogutavate andmete koosseis ja registrisse kandmise kord;
- 4) andmetele juurdepääsu ja andmete väljastamise kord;
- 5) muud korralduslikud küsimused.

(4) Kollektiivlepingute andmekogus töödeldakse järgmisi andmeid:

- 1) isiku andmed: ees- ja perekonnanimi, isikukood, kontaktandmed, töötajate esindaja vorm;
- 2) tööandja andmed;
- 3) lepingu põhiandmed.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud andmeid säilitatakse kümme aastat kollektiivlepingu lõppemisest arvates.

(6) Kollektiivlepingute andmekogu vastutav töötaja on Sotsiaalministeerium.”.

§ 3. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2019. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 35, 44 ja 45 ning § 2 jõustuvad üldises korras.

Eiki Nestor
Riigikogu esimees